

(۳۱۲)

مسجد سکے بہر عبادت میں ختم
سال ختم پیغمبر ﷺ کے عزیز دیگر دیگر
مسجد شاہ ولی خاتم صنیع کیلئے
(۳۱۳)

خانہ کر دنداندر خانف شاہ سجدہ کیا وہ محب
صیغہ ختم بنا بپھر عزیز دیگر دیگر
چاہتے الال میں اسجدہ اور بیوی نعم
(۳۱۴)

زہرے خانقہ ولی خاتم
نمایش نمود از سفر اعتماد
مشتباہ دہ تر لجیت ختم بنا
فضلیش درست میاوش بیان
مقم کر دیکن خان عزیز دیگر دیگر
(۳۱۵)

این مسجد پاک شد مرتب
بتوشت عزیز زیارتی بہت اکٹھر زور خانے
(۳۱۶)

حبلوہ کیہہ بیجن و بخشش و بخشش
سال اہم بریش زین مصرعہ بیٹھا عزیز دیگر دیگر
جسدا مسجد زیارتیا و بیوی بیت الع
(۳۱۷)

چون شدہ این جاہے عبادت درست
بالگاں اذان رفت بپڑویک دیگر
صیغہ تکیج بیشترم عزیز دیگر دیگر
خانہ رب مسجد پیغمبر و نور
(۳۱۸)

ڈیگر علیہ می ہی براۓ عقد

(۳۷۷) کردا سکھا تو نمان عالی جاہ عقد فرزند خوشیں لامان
 دامور بائیخ شردار اسما عیش باوقار و بچلوں ذی شان
 سیدا صبح جشن دشام نکاح ہر دو پا فرنے پک غوان
 اونچہ پشم روشنی چو عدیہ این دو تکنی عیسیٰ بخوان
 رثانہ زہرہ مشتری شیخ ملہدی محمد خوشیہ بیش جو بدان
 پادنے خندہ برهہ اعیان یہ کہ اقرار ہے اوت پا سوارکہ داد

ڈیگر براۓ عقد بیتین ہجڑی

زہبے ہنگا صہ بزم عسد وسی خوش عقد طرب گئیں دلخواہ
 مبارک دایا اسحاق خان را ہمایون بس ہمایون بارک لامہ
 زہبے نواب با فتاب پ دانا بخوش خونے زملہ شہزادہ تماہ
 زہبے پورش کہ اسما عیش امش بخوبی از پیشہ زہبے افزا
 زہبشن انساط اشتہ بیت افزا چو سرہ بیت بسرہ بورش پیش
 دو تاریخ از پے این جشن گفتہ دو تاریخ از پے این جشن گفتہ
 زمین مشتری زہرہ بھبھلوہ ہمایون جلوہ خور شید بادا
 چنخوش گفتہ عزیز این ہر دو تاریخ گنو پکس ازین ہواہ صدر داہ

(۳۷۸) قطعہ قٹوی در تاریخ عقد نور حشیم نور الحسن طال عمر
 مبارک دایا نور اسمن را کشت دھتش بخوش خورے ہا

(۳۴۴) دیگر عیسوی امضا بخت هجری نسل کے مرگ و پیش کارس

این جہاں صپت چو باز چوتھا شاگاہے چھوہ معدوم شدعا انجمن پیش ہو جاؤ
رفت ناگاہ درین مدست ازین وارنا زیر کے نام پر کئے گئے خداستہ شود
قابلے پاس درائیے بیان دانے ہا روشندے بیفوتے کہ رفت نہ ہو : ۹۰
مشعلے افرش شتر بلطف پیغم اوہ حق داسے صدعا سکے کہ دریشم زدن شد ملقوہ
و منظہر نگراشت داد بدورہ گذرشک بستلاشد بیو با وہ جا شش جملن زرسو
بود کیز نگاہ بنما ظلم جو بہار کشید کیست شاشش کہ چون خیم گردول کا بثود
گفت ناظم بھر زیاز پے تائیخ و قش ۴ پڑاٹت اقبال کش کشی شد ناہج و

بنت

(۳۴۵) دیگر بار عقد بھابھ جہری

گردید چو کتح داعی نیازمن بگفت پامسا طاوی داما
تائیخ نسین بھر لیش گفت عزم ز نہر پے مشیری بخالع بخس
و دیگر شد

(۳۴۶) کتح داگشت عزم ز امن

مجھو سعدین قوان شد واقع
سال بھری بھرب کفت عزم ز نہر پے مشیری آمد طالع
شد

(۳۴۷) دیگر بنسین عیسوی

بس مبارک بعزم ز ارملن شادی عتمد و حصول مید
سنه عیسویش گفت عزم ز بستان بھرم جو شر خشید

حشتن کیلاں و انجمن لکھش میدهداز جلوس نہادن
 دل غونما ته چک ز عقد پر بادپیو ستمه همچو کھل خندان
 سهیتی عیسوی اینکار آمد مه بخشنده بخشن قران
 نزهه و مشتری بخلوه این مصباح اجریت عزیز خان

دیگر عیسوی (۳۴۵)

بسار اپساط جشن چاوید خوبی زم اشاع عقد کیلاش
 برقص آید درین محفل چونا ہید عیسیب بیود که همس فراز است
 بصدیم و بصد جا و صد امید مبارک دا یا شونما ته چک را
 بصد فتاب و صد شان بخشیده ہمایون برا جسا زاند
 قران آد کامل شد بخشن دید عورزا عیسوی تائی گفت
 بشاہی مصباح عجیب دی خواسته بزرگ مشتری با جلوه طالع

(۴۰۶)

مشهد شد نامور کیلا سن نا ته
 گفت شد مصلع ناگزیر هر زمان
 از سعادتہ بروشن اختبر

(۴۰۷) دیگر در حادثہ جانکار پراندوہ کہ بطور عزت نزل گفتہ شد
 روز روشن سیاہ میں
 مسر باداغ مادھ میں
 آہ حسن و محمد داز غم تو
 خال دل بیس تباہ میں
 برابر ہر کیک از جهانست
 شوونہ یادو آہ میں
 دہے ہر من کہے تو پے رفق
 خانہ و حف نقاہ میں

لشکر افتگنندم از تاریخ خبره
سبو شیرینی طالع نهاده
دگر پوششم این مصانع لامع
خواهند این عفت دار قارم را بیند
دویگه دیگر دیگر
(۳۶۷)

گشت نورا حسن درین لایم
کتف داد باعث آیت بزداش
گفت دل سال عیسوی بجزی
عیش زهره همشتری فلان
شکل

(سیما) سهاب کیز اوس صد و پیش شش هجری برآ دیگر جمی
آه سجاده دشیں صلح کرد از مرگ خود مخته جبل
مصحح عالم غفت عجزی
گل شده شمع منسیه نور
شکل

دیگر در جمی مصحح

صاحب سجاده مشد حیث خادم مخدوم و ذی اباده
وابسته هرا دخسته کرد آه نز در دان انا لله
گفت عزیز کے هجری سال شمع روشن گل شده آه
دیگر شکل

چو سجاده آنست شاه حقی غفت
جو ان خفت مردانه در عهد مرقد
عزیز حبیب گزنه ساش نوشت ارم والی شاه حسام محمد
شکل

دیگر شکل نه آبادی کیلکس ناته ولد تو ناته چاک منضم کمتری
آن ۲۴ جمی مخدوم اپس طاو طرب
بزران شناطی بے پایان

نورشنه ساختن خود فتحه نهاد
هر یکی تواند اگرچه چون قندیل
در شب می بیند کرد و خانم
دار فتح نوشته کرد و خود را

سچارخانقه از گنج نظر افزود شد و در دلو فوجی بر
کشت رخشنده رفت و در دلو فوجی بر
کرد هم و این پنځر متصوی عین ټکنځ ځواز
کعبه است زحالا همه چو چې جمله استد و نظر
و ګهره اس سکه خلیفه صورت شد
(سیدم ۲۴)

بُرْزَنْ شَهْرَانْ سِجَدْ لَعْنَهْ مُكْلَفْ
مُكْرَهْ لَهْ دَرْ مُكْتَسِسْ كَفْتَهْ دَلْيَنْ دَرْ دَرْ
(أَذْوَانْ)
دَلْيَنْ دَرْ دَرْ دَرْ دَرْ دَرْ دَرْ

شیخ محمد پاکنیز در مشهد
پوشش عرضه کرد و معرفت باقی نمی‌شود

۱۷۵) و گرمه مکر و ده بسازیم، از پنجه داشتم و دستم را نمی‌توانم
چنانچه شد از عذرخواهی خود بپرسیم، و همانجا می‌باشد که
و هر چند سال و شش تا هشت سال، و دوام آن شدید و بعدها
و پیش از سال و شش تا هشت سال، و دوام آن شدید و بعدها
آنچه از پیش از سال و شش تا هشت سال، و دوام آن شدید و بعدها
آنچه از پیش از سال و شش تا هشت سال، و دوام آن شدید و بعدها

اللہا سے بسیز میں
صح و شام ا خواں مدینت
زیست پے تو دش منے آپ
و اذ ریعن کہ از تو وقت ساع
ھر دم اذ پڑ پے قاریما
آہ حنال نے شود جو کنم
زندگ تمحشہ ولی جو علیج
بیشتر اصلہ بیان فیانت
آه آه افت د آه ز داع
مصحح در د داع در تاریخ
پیر کنوان شہزاد عزیز

جنگی در لگاہ میں بینم
سو سے درست راہ سکی بینم
درو حملت روشنی بینم
حسالی این بزم کاہ میکنیم
ضیمار اعسٹر خواہ
دل پر از آہ آد سعی بینم
کہ ہر ساز الہ میے بینم
در شکایت گناہ میے بینم
شغل شام و پکہ میے بینم
صافت پے اشتہاہ میے بینم
یوسف خود بچاہ میے بینم

(۴۸۶) دیگر پراست کے قلعے مسجد خانقاہ شریف

بنت نبو و محمد عظیز میں مسجد
زینشہن جلا کر مسٹہاہ عسین احمد
عزیز مسح سال سیندیش لکشم
زینہ بے مقام ولی حندا نہ تپہ

کہ ہر کہ دید گفت از صفا زنہے قیمه
خلیل دادہ حرم راجلانہ سہنہ قیمه

(۴۸۷) دیگر پراست کے قلعے دروازہ خانقاہ شریف

این در خانقاہ مسجد پاک
شد محمد عظیز میں باں آن
ہمئے کرد مشاہ عسین احمد
چون تبر قیس کروہ شد تبلیل

یافت از سرور ہاؤ شاہ خیل
تا پ قلعے فزو دادج فصیل

عذر نہیں ای گرامی نوشتم کام بکرم خامی
لئے رپنگہ طبیعت پرچھ جو حکمران تھے اس کا
برائے سکھ برآمد سعدت
(۳۵۱)

نجد نحمد اللہ ناع آنہ پر
برآور اشجع پڑ دنہ برآ سعد
سرحد پارا د سلطان پناش
جنہ دیکشہ د معرفت پالا
ذبیحہ د دش کیفیت مرا حم
عکر پارا بہ سعد کفت تائیں
و سردار ترقی د اقبال
شکر
(۳۵۲)

جستہ ازم اور سے کا زیادہ نہ باغ خستہ
شودہ تر شستہ سیرا ب از نیش نہ ل
مصرع با تبع در تائیخ بتو شتم عزیز
چاہ محمود احسن منصف چوکوڑ از زلار
دیکر
(۳۵۳)

ساخت محمود الحسن منصف لبیض
چاہے اندہ بارغ و آبش جانغا
مصرع تازہ بھن کر آموز
چشمہ آب حیات نوش
برائے گنبد
(۳۵۴)

لرو چون جان شاد این گنبد نادر بنا
برزار پیس خود را خلا جو دل جوں میز
لفت تائیخ بنا لیش لائف غبیبے عزیز
دفن درویش دل بارب عبیب امداد
ار دیگر مصرع دیگر بھن کر آمده
لوزھی بر مرقد پاگ جبیب امداد
شکر
(۳۵۵)

برائے وفات

(۳۴۶)

دیگر عصیوی

شیرین الحکیم خدا شریف را فرماده بسیار بارا چهار پاد او
رقم کرد سال میخے خوبی داشت و شیرین خوشی داشت

(۳۴۷)

دیگر بارا سکان عشق

لشست پون اطماد حیدر علی خوشی داشت و شیرین سعدی داشت و احمدی داشت
سخا و استیحی داشت و احمدی داشت و شیرین آنها باد بانام آورد
معز علی خوشی داشت و شیرین آنها باد بانام آورد
با ز بو شاه سفیر علی خوشی داشت و شیرین از زان خوشی داشت

(۳۴۸)

دیگر بارا سکان عشق

احمد احمد سعید الحدیث را شعقدر کرد و میرست شیرین
سال تائیخ رقم کرد و عزیزی عقد خود را نهاده بود
عهد خود را نهاده بود

(۳۴۹)

دیگر عصیوی

کند احمد احمد را حق بسیار کرد و شیرین بگشته
عزیزی از پیش گفت سال میخے و گوهر یک سکان عشق با آب گشته

(۳۵۰)

دیگر بارا وفات بفرماش

جهان فانی کس نام نمیکس نام جهان فانی
هر زن کام آید و دوست دوست هر زن کام آید
چور و زاید بش کراید بش کراید چور و زاید
رجوع هر یک بخاک باشد بخاک باشد رجوع هر یک
درین زمان قیاس شد قیاس شد درین زمان
سیح و قیس بخاک خفته بخاک خفته میخ دقت
پیش خروان بر فراز نگر بر فراز نگر خود برآمد بیان خروان

(۳۶۰)

ایضاً راستے عمارت

(۳۶۱)

توکل حسین حدیث قلن ابجه چون بیکار و داین خوارش نشان
عزمیز از پیش است تاریخ نادر ثبیت لکشا فرستاد فرمائے
دیگر راستے شان

(۳۶۲)

راجمہ لریں حسین این لمبہ واپیر این فرح افرامکان تانہ بازی بیان
گفتہ مکمل با تجزیه مصوع تاریخ ان کو رمکان لفیں راجه توکل حسین
دیگر راستے باع شان

(۳۶۳)

نصب شروع محمد عبینہ باع ندوہ دہمہ پر بود
بگفت تاریخ بابا شس عزمیز باع پاچ ساہ ہمہ پر بیوہ
دیگر راستے باع شان

(۳۶۴)

عمرو باست شد سبز رجید ابابد تازتا شیرمنو ہر ٹبیک گفت خضر
گفتہ تاریخ میحے چو خبر پافت عزمیز باع انہ و ناشیں زمحمد عفیز
سفر نامی او بست راز اول آمد دوست انہ ہمہ از باع محمد عفیز
دیگر راستے دیوان بھابہ بکفار و سعدہ و نہ بحری
ڑہے قیس دیوان پاکیزہ داد سوادش زلغت بی عنبر ایز
عزمیز از پیش گفت تاریخ خوش نیم میشیش نظری دل آویز
دیگر راستے طبع شان

(۳۶۵)

نیم میشہ زہے نظریم فخر خبر داد ہم صع اوپیس
رقہ کرد تاریخ طبع شر عزمیز چخوش طبع دیوان نیکیز
دیگر راستے وفات شان

(۳۶۶)

کرد جلت زمان مر جو س خوش رو ان گشت بی بی فردوس

شنبہ و نیکنہ دیوم شنبہ
 آزاد از صدر ملے چان کاہ ۶۵
 عبید قوم از تریج در سند
 گاہ رو سے بیو و ناش فیلم
 سال و کفرم بایا اسے عزیز
 (۳۵۴) پراسکے و فائیق

حیث دریشے بدر ویشی بزرگ
 از گروہ پاپیان سفر فراز
 سی احمد ایشیده و نزدیک شام
 از سکھیتہ رفتہ پار از دنیا
 (۳۵۵) سخا و عادیا بگشتان زیر
 ایضا پراسکے و فات یکم زار و سه صد و بیست و هشت هجر
 رشت نور الحسن زدارف
 پاکشی در سخن خش مص او
 همسرا آبا کے او قضا پاہ
 وزیر کن لذت کات آگاہ
 صحن مجده حرم اول روز
 گفت تاریخ اوک نزیخین
 (۳۵۶) ایضا پراسکے و فات

قول فیض و مطرب حرم راز
 شد جانب علم آه انا شمر
 تاریخ وفات اور رقم کر عزیز
 (۳۵۷) پران سندول چونته آبادی د

ایضا پراسکے مسجد
 گرد احسان علی مسجد بنا
 ساختش علی بعلی با انهاک
 گفت تاریخش بفرمایش عزیز
 (۳۵۸) جسد امسیح چوبیت العرب اپک

ویگرپاے وفات پہ شمار سال یکهزار و صد و سی و یک سو چھتری (۳۶۲) افسوس نہار بار افسوس فیون مرد کے فرد کے بہ صفت رفتہ باحشت دجاء و با حمایہ و صوف درخیل الحمد بخواہ راحت رفتہ صومی صحتے و مخلص و زبان ناگاہ بعسالم حقیقت رفتہ فارغ شد و بخوار رحمت رفتہ آنحضر آہ بانی سر تاریخ تو شد تیر باندوه عزیز دیگری الدین چہوئے جست رفتہ دیگرپاے کے طبع سلسلہ اسے موڑ و غلوت (۳۶۳) .

بنقط احسان باعلیٰ کرد من قدر من تاہم پیدا شد ازان نام مرد سر قدر سخن کرد و صرف کرد از حادث تجویز طبع اسرا حقیقت مصلخان نواز گفت تاریش عزمی زیادگار الطیع شد کلام مرشد مطیع با انوار باد (سنین) برائے وفات کجا گی کے سلسلہ

کیمات کم این جهان نماز کے صیدا جلے اپنے خبر از جله در داکہ درین عتمد ذکر اسقاط بگذشت عفیفہ بفرب کلشنے از خاک صنی پور در ضلع او ناو در داکڑان بود ملاز مشویش آورد بہر پیش اپنے خله تاریخ وفات او رقم کرد عزیز دخسل در ارم زوجہ جهان گی (۳۶۴)

صد حیث آہ داع کرامت علی کیل پورش جون گذشت کرنازوہ ہاکلے ناریخ اونوشت پایا کے او عزیز سند علی وکیل جو اندر رفت واسے

برائے وفات

طبیب بود در پیوں معروف عزیز ایسا پورش یافت نفع الدین علیم فور رفت آہ ایضاً کے رو انگلی حزارہ جواب یکهزار و صد و سی و یک سو چھتری

گفت تاریخ با فوس عزیز روح اور قلت بپرسی فدویں
و پیر در وفات شد (۴۷)

در دلش محب صوفی اہل صفا پار ازو نیا ز فوت نزدیک اللہ
نامش تاریخ خود بین در خاکش بردار کشن ز فشا و اطمینان اللہ
و پیر (۴۸)

شاه اعلمدار ایسا از راز دنباله رفت بیس مردانہ با ذکر جملی
صرع تاریخ او گفت تم نیز با خند ایسو ستم صوفی دویں
و پیر چشم ایسا میل میلار سال بکھرا روس صد و سی ایسی (۴۹)
آہ صد آہ از جوانی شکخت و بین کمرو آہ روشن طالع در دشمن دل در دشمن بون
آہ دلماںے اچا خسته گردید از عمش شرہ اعمال بیکو بوتا آندہ شباب
ایزو پاکش فرو خواندہ بگھوار جان حن تعالیٰ واروش در سایہ رحمت ہام
هر یکے رانا گریز است این هزار فوس ٹکے رحلت او پیکش فرباد با آہ و غصہ ان
سید والا انساب این حسن مو حسیکم کردا یا مانز پی سائش چو اگشتہ روان
صرع تاریخ او با در دل گفتہ عزیز رفت سید چو در ہری طالبے مون بون
و پیر بیجان شمار برداشے مکان (۵۰)

چونواحیں این مکان کو تمیم شد و از سفر اسرار دل رے
عمریز از پیش گفت سائش دیکا مکانے بین دلکش از خدا فدا
و پیر بجات عیسوی (۵۱)

چو این عورت کئندہ شد از مرمت نہ شکفتہ از طبیعت چو خوبی بین
عمریز مصحع تاریخ عیسوی گفتہ عادی تے بچہ زینت شرف بچہان

فضل حنفیہ احمد راوی

(۱)

در وفات حضرت برشا برحق عدل سردار شمار کیڑا رو دو صد هزار دو هشت فصلی
آہ جست کو سلام رے کے نکاہ سبکے محبوس رضا جو سبکے

سال فصلی یہ لکھا ہی نہیں تھیز شاد خادم شوکے دھل حق کے

(۲) پر لیکے پڑھا در و ضرہ مقدم اچھا چوہ کیڑا رو دو صد دو هشت شاہ دو هشت صحی
خدا رحمت کے ختم مسلم حنفیہ نیکی کے تھیز عزرا پا کے سردار پر پڑھا گنہ بیدر یہا
عمری نہستہ تانی بنیاد اعلیٰ کے

(۳) برائے ختم بنیاد محساب کیڑا رو دو صد دو نو دو چھری
غلک قوان ہے اس گنبد اس کو اسکو کہت اوسے دراثت گوش ہے اپنے جا پر قائم
عمریز اس پر ج نوران کے لئے عالمی نوران بوجاے پاک پر گند مقام شاد خادم ہے

۱۲۸۰

(۴)

جیکل ہوا یہ در ضرہ بان اور ہوا سبکے بیٹھ سے نام
بول او ڈا عزمیز اتفاق غیر شاد خادم کا گنہ بید آرام

۱۲۹۰

(۵)

ملے عرق جاپ کیڑا رو دو صد شہاد و شش نگالی مطابق ہزار رو دو صد دو هشت چھر
کیسے دو بے دونون اردن کے بیٹھ لے لے ناگہانی عرق سیل گنک بیکجا ہو گئے
سال بیگانہ من لکھا با جرا ہی نہیں عزرا دو نون لکھا نہ شیش مون دو دیا ہو گئے
برائے سحری کے بر مزار مقدس حضرت شریپاک نصب کردہ شد جاپ کیڑا رو دو صد شش
(۶) کیا خوب سحری ہر مکمل ہے سرایا آرستہ ابھی کہ سماں گنجے سحری

بہ نام آوری سالہا لغش راجہ
چشتہ در اچھا مدار قضا العشر را جو
در را پنودا ایں عینا لغش را جو
پیکم عرب بے کرد جا لغش را جو
کاشت خار پا کم اعینا لغش را جو
بر آور دست دعا لغش را جو
فرست مازد شہر پا عطفا لغش را جو
چون گریت پر دشمنا لغش را جو
فخر خواند احادیث لغش را جو
که رفتہ باین از قل لغش را جو
که خود دید باقت لغش را جو
چہ موسن شد کر بل لغش را جو
مرادرہ کر بل لغش را جو
سپئے او فن شد کر بل لغش را جو
شد لا چوک کر بل لغش را جو

بے صندوق آرائستہ بوزار است
پورا چہ کہ نہش غنچہ فخر حسین
جو اغدر، چھڑ سادا ست نامی
پس از روزگار سکے پرش بیٹل کا پا
زستاد راجوں کی خیش
چو دیداں سعادت زپ بزرگ
پادری و القام و خوان فیما
و حیدر کے بیط حسن نام آور
زنای پیدا ری کہ این دھرم و آزو
ہرگفتہ ابن حسن تعالیٰ شری^۱
حیله است رسید طبیب متفاق
مفرکشہ ذماری کفشم عزیزا
دگرسنی و دیگر آدم پیش کرم
سوم باناز ان ہر دو ہرگفتہ
منادی نداز و بیسیلی خ پا می
و یہ (۳۶۶)

واده وزیر اسلام کاریں ملے ہیں
مکتبہ بانیہ زمان رائٹنگ
مسجع مالیخ نوشتہ تحریر
مسجد بام جسہ از عبادتیں

(۲۶۸) دیگر پایت روزانی چنانزده
نش راچه بکر بلای گشت روان شوک و شان و احترام و اکرم
تاریخ روانگی رسم کرد عزیز نش راچه بکر بلای برداشتم
(۲۶۹) دیگر

سے آسمان بندگی حاب زمین بندگی پریک از تروپالا سپے ثبات دوپے بناد
سال واقعہ بینو از عجیز نے زیرگ نعش راجہ موسن شید کر بلاؤ با د

سبارہ تھت آیا فکر میں لئے مرغی پے عجیب نہیں تھے کہ آنکھیں مقامِ ہوش و داشت ہے
لما آخر میں چوتھی بارِ قصی سال اے دانا بنادا تاش پناہ مدرسہ افرون لشاطا چھا
لکھا جب پودہ هر ق نصرت کے صاحب بھاؤ لکھیں یعنی چھار لکھیں عزم زیر اونکی مجھے
(۱۱) برائے ولادت چھاپ یکہزار و سو صد و دو ہجری بھرماش
نولمہوان شرۃ العین بصالح رسے گی و قائم یہ دلپند اللہ
عزم زیارت پلا و قشدہ تاریخ پڑھنے مبارک ہو تائب کو فرزند اللہ
۱۲۱۰

۱۱۶

چوتھی تاریخ تھی اور ماہِ ربیع الآخر شب آدمیہ تھی اور دو بجے تھے ہو دانا
بساعت بیکتے اور تا بچپنیا کے کرتے قرۃ العین جوان بمحبت جمانیں آیا
ہ تفت غیب بکے دی چھن سے آوان عزیزی حق نے تائب کو ریا باپ کے اچھا بیٹا
(۱۲) بدلتے تالیف بھرماش معاون میں ہے ہجری

وہ منصفت اور صفت اور شی امگر زی کے خدا کے ہمیشہ اونکو صاحبِ جاہ صاحب فر
میرے بھائیں اونکھیں کے صاحب تو نہیں مجبت اور خوبی سے عنابت کرتے ہیں فوج پر
کیا اس شخص نادر کو اردو انگریزی سنتے۔ بستا پھی طرح لکھا لکھا شل سخن پورہ
عزم زرخست نے تاریخ لکھی اونتے ایام سے لکھا حامیں منصفتے پہساڑ زخمی بہتر
۱۲۹۲

(۱۳) نکے وفاتِ جناب ناجحمد عرضِ جهنم دا آبادی قسم ہے جساب یکہزار و صد و سیزدہ

زمانہ ہو گیا برکت سے خالی ہوا یہ حدائق کیا سخت جانکاہ
عزم زرخانہ دیکھیں لکھتا ہوں تاریخ جنابِ فضل رحمیں اپ کے آہ
(۱۴)

دیگر جساب نہیں بگالہ ہوا کیسے مرد خدا کا وصال
ہوے ختم اوپر پریل دا ب زبد

محمد محمد کے معلیٰ ہے علیٰ ہے
کیا نام ہے حسین نام سے رونگزیری
وہ خان بن خان جسے نیازیگ چایا
گھرستہ صفت نیت نہیں ہے مسری
ہے شاہ غلبیل حمد فوجاہ کی خوشبو
کیا بیت نگین ہے کو گفتگو ہے مسری
لے آئے ملک مرصع تاریخ عزیزا
روہما بہت اچھا تو مرن ہے مسری

(۴) براۓ طبع پھر ایش بجا بیکریار و صدمہ دشت ہجری
کمین نذکر کی صحت کیں نہیں نہیں کی لش
غفران ہے ملا مرصع تاریخ عزیزا زب خوب یہ سالہ ہے منیدار دو

(۵) براۓ طبع ہمان کتاب
خوبی یہ سخن کیا کیزہ لکھا قادر نے
کر کے نذکر کے نابہت بال تحقیق
جب چپاول نے کما صرع تاریخ عزیزا

(۶) براۓ طبع پھر ایش گفہ شد و نوبت طبع بیان مکتب بیکریار و صدمہ دشت ہجری
مرید شاد ہیں اللہ یعنی احسان امداد ہرے طلب قیو دیوان ہو طبع یہا جا
عزیز مرضیہ خاطر نے لکھی تاریخ بر جستہ چھپا کیا عدو اور پاکیزہ دیوان یہ مرشد کا

(۷) براۓ اسکول فرمائیشن ہر مشتملی
وہ نظم اور وہ سرآکھینہ اور کاملاں دیکھو
دناؤ دل سے ہر دم کاون صاحب باد کو
کشہ اور بھادر ہیں میں اسی و نکے معاشبہ ہیں
کوئے نہیں آئی ایسے ہیں اور علم و عمل تھے پرین
بھادر اور سکر ٹریجرو اور نگے نام نامی کا
حسین مدرسہ یہ سب نئے ہماریں مطلق
لکھی تاریخ ہجری بیٹے اسے فردانہ دوڑان
شی سے پر دوبارہ کر سینہ عربی ایبر
پنا اچھا بنایہ کا لوں اسکول یہا خوش

شاعر میثے پرندہ آہ جہاں سے گیا خستہ دلو درومند کرد غم اور ر
ن شکر میں کیا عزیز حملہ سال و تھا مرد مردم گردہ کامل اگر دو مراثیں
(۲۴۳)

رخاست نہیں ایرا خدمت سے بیجا صدر ہے کہ راہدن ہے دلکوئی خی او نکے وفات سخت کا
متصفح تاریخ تکہانیتے یہ نقطہ عزیز گرم دا سدار آگہ عالم اگر دو ہوا
(۲۴۴) دیگر بے نقطہ

وہ شاعر بگاڑ در خصت ہوا جہاں سے خالی ہوا زمانہ کیونکر مودل چ قابو
بولا عزیز پا تفت تاریخ حملہ سین مرکر ہوا مردم مرد مکال اگر دو
(۲۴۵) دیگر بے نقطہ

ایس لحمد و تائی نکستہ پور جہاں سے گیا سو سے گھومندو
سر آہ سے بیٹے تاریخ لکھی ہوا گرم دو رہنمہ و طرح اگر دو
(۲۴۶) دیگر ذرہ بیٹہ

میر تھا اپنے زمانے میں ایر سحر کرنا خدا وہ تقریب کے ساتھ
اوسلکی تاریخ لکھی بیٹے عزیز ہا اے اُردو گئی اس میر کے ساتھ
بینا سات اور زبرے کے کن حلے عیسوی سال کو تحریر کے ساتھ
(۲۴۷) دیگر جساب بکھارو سہ صد و بیت ہجھی برسے شوی نوضھا بلفرش

وہ محمد عزیز طبیب طبیب ہین زبانوں چ خوبیان ٹھی
اوہ بکی تصنیف ہے یہ عمدہ کتاب افسوسین واداہ فنکڑی
مندرج ک عزیز نے تاریخ ششوی پر بیخ خوب چھپی

(۲۴۸) دیگر راے سجد جساب بکھارو سہ صد و بیت ہجھی بروہماش
نہایت کے برصغیر بہت روزوں سے یہ مسجد بنایا اس کو چڑہ کر کے اک دریق رائے

لکھ سال بیگانہ بیٹھے عزیز گئے فضل جن کیا دا بڑہ
 ۱۴۸) پر اسے مسجد پیر ماں پیش مطابق نہیں ہجری

بنی مسجد پاک شل حرم مرتبہ ہے کے بیٹھے نہ بب
 لکھا بیٹھے سال میچے عزیز حنف اخانہ سخنیت جانے ادب

۱۴۹) بر اسے ولادت پشمیر پیرزادہ صد و شانزدہ ہجری

محمد علی خان کے پیٹا ہوا جوان ہوئے جامع شریف ہے
 ملے عمر خضراء درستام رہیں پیسان جوہن حق نے اوسکو پیٹے
 عزیز اپنے گنہوں افت قلن با ر لکھو طرد قہ تاریخ اوسکے نے

پھر عزیز ہوئے گا احباب کو محمد علی خان کا پیٹا ہے.
 پاپا سے نفرت علی چودہ ہری معاشریتے پر شعر مہذون کئے
 لکھا بے تکلف ہر اک مصروف اگر چہ بت تاک تھے فاصلے

۱۵۰) دیگر محمد علی خان کو پیٹا بارک اگر کے اوسکو الحمد نہیں گرفتی
 عزیز اوسکی تاریخ لکھہ بے تکلف

۱۵۱) بر اسے وفات مولانا عبد الحق خیر گایا دی جو اللہ علیہ
 مولوی عبد الحق آسمو ہوئے انتقال اس دارفانی سے کیا

۱۵۲) مصروف تاریخ اُردو لکھہ عزیز عالم کیتا دُ فرو آہ او شہ گیا

۱۵۳) بر اسے وفات چناب نشی لہلی محمد صاحب پیر میانی بھاپ پیرزادہ صد و سیصد
 گیا وہ زبان آدم نکست سخن کہ اُردو میں تما ناشیخ اس عہد کا
 عزیز اوسکی تاریخ یعنی کھنی ایسے رخنوں کیس اخن ہوا

۱۵۴) دیگر بے نقطہ

- (۳۴)
- شاد خادم محمد آہ صد آہ کیا کہونیں جو دل کی حالت
روپ کے لکھی عزیز نے نارنج پر بھر گیا کیا چرانج ہے ہے ہے
(۳۵) دیگر برابر کے وفات بحساب بکھڑا رو صد بست و بست ہجری
صد بست ایسا سے وہ حکیم نامی دنیا سے گیا اور آں کیا تباہ فضا
وہ شہر سے نہ نامور تما اوس سے ہر بستے لکھنؤین اسکا چرانج
بیچا کئے ہے تکلف اعداء شین پایا جو حکیم ابن حسن کا ایسا
اردو میں لکھا مصوع نارنج عزیز افسوس وہ اک طبیب خاذق زما
بیخ فکر سے یہ مادہ آیا دل میں آہ ایک طبیب شمن تھا زما
نکھل کے ہے یہ واقعہ جو پوچھے کوئی باز کو معاف سین کے ساتھ علا
(۳۶) دیگر بحساب بکھڑا رو صد و بست بست ہشت ہجری برائے بلغ
تجھ بھت راز ساد است نامی ریس اعظم و مرد گرا حی
لگا ریانج عمدہ جب اونہوں نے کہا نارنج کندی نے کو مجھ سے
عزیز اردو میں ہر مصوع ہے بیدانج ہر اچھولا چھلا بازیب یہ بلغ
(۳۷) دیگر بحساب بکھڑا رو صد و سی ہجری برائے رحلت
لگی دل میں بارب پکس غریلگ کر جان اوس سے بتایا ہو کلی
لکھا مصوع سال مینے عزیز قضا کر کئے والے طالبے
(۳۸) دیگر عیسوی بشار بکھڑا رو نہ صد و یازدہ برائے شفاخانہ
پنکے ہولی سب یہ عمارت بلند جب ہوئے آمادہ رہیں انہو
مصوع نارنج پناکہ عزیز خوب شفاخانہ ہے آرام دہ
(۳۹) دیگر بحساب عیسوی بحابت حالاں میر

عمرز اس مرصع نادر سے گئے سال ہجری کو دہی مسجد بنا کی خوبی بندوق احمد نے
دیگر در وفات شاملہ (۴۸)

افوس غلام غوث خان صد افسوس دنیا سے گئے خان منظہم فوجاہ
ہافت نے پڑا مرصع تاریخ عمرز نے آہ آہ وہ ذوالقدر بہادر گئے آہ
تاریخ اونکے عمرز مخدوں نے لکھی زاہد گئے ذوالقدر بہادر باجاہ
شاملہ

افوس غلام عمرز نے رحلت کی ایسا ہے وہ ذوالقدر بہادر آہ آہ
تاریخ اونکے عمرز مخدوں نے لکھی زاہد گئے ذوالقدر بہادر باجاہ
شاملہ دیگر (۴۹)

ایمین سکونت ہوتا ہے دلہ کیا شان ہے اسرائیل
آج چک جادو نہ سخت ہوا کئے ذوالقدر بہادر باجاہ
پروف اب مرصع تاریخ عمرز واسے ذوالقدر بہادر گئے وادہ
شاملہ دیگر برائے مسجد بحاب کیہزار و سہ صد بست و سہ ہجری

مقام مسجدہ ہوا نئی یہ خدا خانہ پڑا ہے جسیہ حرم اور حرم کا پرتو
عمرز مرصع تاریخ فخر کرنے والے امیر خان نے بنائی یک سی مسجد و

دیگر برائے مسجد بحاب کیہزار و سہ صد بست و سیخ ہجری
پیر سے مرشد کی مسجد عالی ہر طرف ایمن انک اوچالا ہے

تو بالا ہے عالم بالا کیا اذاؤں کا بول بالا ہے
سال ہجری عمرز نے لکھی شل بست احرام والا ہے

دیگر برائے انتقال پر مال بحاب کیہزار و سہ صد و پتھریں بخش ہجری
شاہ خادم محمد ایسے گئے کہ ہوا سب جہاں لظر من بیا
سال ہجری عمرز نے لکھا گل ہوا واسے کیا چیز رائع آہ آہ